Ἐπιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΔΜΑ

Η ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ καὶ ἡ ποιότητα τῆς ζωῆς, θὰ συζητηθοῦν τὸν προσεχῆ Μάϊο σὲ ἕνα διεθνὲς Συμπόσιο ποὺ θὰ γίνῃ στὴ Γενεύη. — Στὴ συζήτηση θὰ ἐξετασθοῦν, ποοπτικὲς καὶ σχέδια. — Καὶ μὲ τὴ συμετοχὴ τοῦ κοινοῦ θὰ συζητηθῇ ἡ ἀνανέωση ἡ ἀνοικοδόμηση καὶ ἡ συντήρηση διαφόρων πόλεων ★ ΤΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟ ΟΡΓΑΝΩΝΕΤΑΙ ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴ Ἀνοικοδομήσεως Στενάσεως καὶ Σχεδιασμοῦ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν Εὐρώπη, τοῦ ΟΗΕ. — Τὸ Συμπόσιο αὐτὸ θὰ γίνῃ ἀμέσως μετὰ τὴ δεκάτη συνεδρίαση τῆς ὁμάδας ἐργασίας γιὰ σχεδιασμὸ καὶ ἀνάπτυξη τῆς πολεοδομίας. — Ἐπὶ πλέον ἑτοιμάζεται ἕνα πρόγραμμα μελέτης γιὰ τοὺς διαφόρους ἀντιπροσώπους ποὺ θὰ διαβασθῇ στὴ Γενεύη στὶς 27 Μαΐου. ★ Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΛΕΙ ΤΙΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ τῶν διφαόρων χωρῶν νὰ ἑτοιμάσουν σχέδια καὶ μελέτες εἰδικῶν περιπτώσεων ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὰ προγράμματα ἀνοικοδομήσεως καὶ συντηρήσεως τῶν παλαιῶν πόλεων. — Η ὁμάδα ἐργασίας γιὰ σχεδιασμὸ καὶ Ἀνάπτυξη τῆς Πολεοδομίας ὠργάνωσε τὸ πρῶτο της Συμπόσιο στὴ Γενεύη τὸ 1961. — Τὸ δεύτερο Συμπόσιο ἔγινε στὴ Βουδαπέστη τὸ 1970 —Καὶ ἕνα τέταρτο ἑτοιμάζεται γιὰ τὸ 1979.

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Η ἀνισότητα

ΜΙΑ ἀπὸ τὶς κοινωνικὲς ἀντιλήψεις ποὺ τραυματίζουν περισσότερο τὴ γυναίκα εἶναι ἡ φρίκη ποὺ μᾶς δημιουργεῖ ἡ γυναικεία σάρκα ὅταν γερνάει. Τὸ αἰσθητικὸ αὐτὸ ταμποὺ εἶναι ἀκλόνητο. Τὸ συνηθισμένο δρᾶμα μιᾶς συζύγου ποὺ ὁ ἄντρας της τὴν ἀφήνει γιὰ νὰ παντρευτεῖ μία νέα (ἢ νὰ συνδεθῇ ἁπλῶς) εἶναι χαρακτηριστικὸ πα ράδειγμα. Ὅλοι μας «καταλαβαίνουμε» τὸν πειρασμὸ τοῦ ἄνδρα ἔστω κι' ἂν συμπονοῦμε τὴ σύζυγο. Ὅλοι μας παραδεχόμαστε ὅτι οἱ μεσόκοποι ἄνδρες ὀρέγονται τὶς νεαρὲς κοπέλλες καὶ κανεὶς δὲν ἐξαγριώνεται ὅταν βλέπει σὲ μιὰ ταινία τὴν Κατρὶν Ντενέβ ζευγαρωμένη μὲ τὸν Μαρτσέλλο Μαστρογιάννη ἢ τὴν Τζέην Φόντα μὲ τὸν Ὕβ Μοντάν. Ποιὸς ὅμως δέχεται τὸ ἀντίθετο: Ὅταν ἡ γυναίκα εἶναι μεσόκοπη καὶ ὁ ἄνδρας νεαρὸς τότε λένε πὼς «ἐκεῖνος γυρεύει μητέρα καὶ ὄχι γυναίκα» ὅτι «ἡ γριὰ τὸν ἔμπλεξε» καὶ ὅτι ὁ γάμος τους δὲν πρόκειται νὰ κρατήσῃ πολύ... Ὅσο πιὸ μεγάλη εἶναι ἡ διαφορὰ ἡλικίας τόσο πιὸ ἀτυπητὴ καὶ ἡ προκατάληψη ἐναντίον τῶν γυναικῶν. Ὁ Πάμπλο Καζάλς ἐπιτρέπεται νὰ παντρευτῇ στὰ ὀγδόντα του μιὰ κοπελλίτσα, ἀλλὰ ἡ Ἀντὶθ Πιάφ εἶναι ἀποκρουστικὴ ὅταν παντρεύεται ἕνα παλληκάρι.

Θεωρητικὰ ἡ μόνη γοητεία τῆς γυναίκα εἶναι ἡ ὁμορφιὰ τῆς ὄψεώς της. Ὑποτίθεται ὅτι δὲν μπορεῖ — ὑποτίθεται—νὰ εἶναι ποτὲ πόλος ἔλξεως ὁ ἕναν ἐρωτικὸ συνδυασμό. Εἶναι πάντα ὁ «σύντροφος» ἢ «συνεργάτης» τοῦ ἀνδρα, ἀλλὰ ποτὲ ἴσος τοῦ. Ἄρα οἱ ρόλοι τους δὲν μποροῦν νὰ ἀντιστραφοῦν. Ὅλα αὐτὰ σημαίνουν ὅτι ἡ γυναίκα εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ δεχθῇ τὴν ἀνίση αὐτὴ μεταχείριση ἀδιαμαρτύρητα; Ὄχι ἀπαραιτήτως. Οἱ γυναῖκες ἔχουν καὶ μίαν ἄλλη δυνατότητα. Μποροῦν νὰ ἐπιδιώξουν νὰ εἶναι σύνετὲς καὶ ὄχι ἁπλῶς χαριτωμένες. Νὰ εἶναι ἱκανές, ὄχι ἁπλῶς πρόθυμες νὰ βοηθήσουν. Νὰ εἶναι δυνατὲς ὄχι ἁπλῶς ἐλκυστικές. Νὰ ἔχουν προσωπικὲς φιλοδοξίες καὶ ὄχι νὰ ἔχουν φιλοδοξίες γιὰ λογαριασμὸ τῶν ἀνδρῶν τους καὶ τῶν παιδιῶν τους. Μποροῦν νὰ προχωρήσουν φυσιολογικὰ στὰ χρόνια δίχως νὰ νοιώθουν ντροπὴ ἀδιαφορώντας γιὰ τὴν κοινωνικὴ πίεση ποὺ τὶς θέλει «κοῦκλες» ἀλώβητες ἀπὸ τὸ χρόνο. Ἀντὶ νὰ μένουν «κορίτσια» καὶ νὰ ἐξευτελίζονται γερνώντας νὰ παραμείνουν δραστήριες, ποὺ μποροῦν νὰ ἀπολαύσουν τὴν ἐρωτικὴ τους ζωὴ ποὺ εἶναι μακρότατη. Οἱ γυναῖκες θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιτρέπουν στὸ πρόσωπό τους νὰ δείχνει τὸ εἶδος τῆς ζωῆς, ποὺ πέρασαν. Οἱ γυναῖκες θὰ ἔπρεπε νὰ ζοῦν καὶ νὰ λένε τὴν ἀλήθεια.

Θυμᾶστε ἀσφαλῶς τὴν ἐπιτυχία τῆς ταινίας «Πεθαίνω ἀπ' ἀγάπη». Χιλιάδες γυναικεῖα μάτια πάσης ἡλικίας δάκρυσαν μπροστὰ στὶς ὀθόνες μὲ τὸν τραγικὸ ἔρωτα τῆς σαραντάχρονης σχεδὸν ἠρωΐδας γιὰ τὸν δεκαεπτάχρονο νεαρό. Αὐτὰ στὸν κινηματογράφο. Στὴν ἴδια τὴ ζωὴ ἐλάχιστες ἀπὸ τὸ κοινὸ θὰ ἐπιδρομίμαζαν τὸν ἀταίριαστο γιὰ τὰ δικά μας μέτρα δεσμό. Γιατὶ ἂν κάτι τέτοιο θεωρεῖται ἀφύσικο στὴν Ἀμερικὴ ἢ στὶς Εὐρωπαϊκὲς χῶρες, στὸν τόπο μας καταντάει πραγματικὸ «σκάνδαλο». Τὰ ἤθη καὶ τὰ ἔθιμα εἶναι πιὸ αὐστηρά. Η κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ ὑπόσταση τῆς γυναίκας βρίσκονται σὲ ἄλλο ἐπίπεδο. Τὰ σαράντα χρόνια θεωροῦνται ἡ ἀπαρχὴ μιᾶς θλιβερῆς πορείας πρὸς τὰ γεράματα. Η ἀπάντηση ποὺ δίνει ὁ καθρέφτης εἶναι ἀμείλικτη. Ἀλλὰ κι' ἐδῶ οἱ γυναῖκες δὲν ξεφεύγουν ἀπ' τὸν γενικὸ κανόνα. Καταθέτουν τὰ ὅπλα, τρομοκρατοῦνται μπροστὰ σὲ μιὰ ρυτίδα καὶ... ἀνοήτως ἀποδιώχνουν κάθε ἐρωτικὴ σκέψη.

ΠΑΝ

Οἱ δόσεις στὰ αὐτοκίνητα

ΑΝΤΙΛΟΓΟΣ, σεβαστὸς ἀπὸ τὴ Στήλη ὅπως πάντα. «Ὄχι δὲν πρέπει νὰ καταργηθοῦν οἱ δόσεις στὶς πωλήσεις τῶν αὐτοκινήτων. Τὸ μέτρο ἂν ἐφαρμοσθῇ θὰ πλήξῃ τὶς ἀσθενέστερες τάξεις τῶν ἐργαζομένων ποὺ στόχο τοὺς ἔχουν νὰ ἀποκτήσουν τὸ αὐτοκίνητο — ἐργαλεῖο, τὸ αὐτοκίνητο μεταφορικὸν μέσον, τὸ αὐτοκίνητο ποὺ φέρνει τὴν οἰκογένεια πιὸ κοντὰ στὸ ὕπαιθρο καὶ στὴν ψυχαγωγία τὸ Σαββατοκύριακα.

Καὶ ὄχι μόνο δὲν θὰ πρέπει νὰ καταργηθοῦν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐλέγχωνται ἀπὸ ἐδῶ κι' ἐμπρὸς γιὰ νὰ μὴ ἐπιβαρύνονται μὲ ἀπίστευτα μεγάλους τόκους οἱ ἀγοραστές. Μαζὶ ὅμως μὲ τοὺς τόκους θὰ πρέπει νὰ ἐλέγχωνται καὶ τὰ ἀσφάλιστρα τῶν αὐτοκινήτων ποὺ πωλοῦνται μὲ δόσεις...».

Η σύγχρονη ζωγραφική

ΜΙΑ εἰσαγωγὴ στὴ σύγχρονη ζωγραφικὴ τέχνη θὰ ἐπιχειρήσῃ ὁ γνωστὸς ἐκπαιδευτικὸς καὶ διανοούμενος τῆς πόλεώς μας κ. Βασίλης Σωτηρχόπουλος στὴν αὐριανὴ συγκέντρωση τοῦ πνευματικοῦ καὶ καλλιτεχνικοῦ κύκλου «Ὄστρακα» στὴ γκαλερὶ «Τέχνη» (ὥρα 9 μμ.).

Οἱ συγκεντρώσεις αὐτὲς ποὺ ἄρχισαν πρὶν ἕνα μῆνα περίπου, δὲν θὰ εἶναι ὑπερβολὴ νὰ γραφῇ ὅτι καθιερώνουν μία ἀξιόλογη πνευματικὴ προσφορὰ μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα ἰδιαίτερης ζεστασιᾶς, ἐγκαρδιότητος, ἀλλὰ καὶ εἰλικρινείας δημιουργικῆς ποὺ δὲν ἀναχαιτίζεται ἀπὸ συμβατικότητες.

Στὰ «Ὄστρακα» δὲν χάνει κανεὶς τὸν καιρὸ του ἀναζητώντας μαργαριτάρια πνευματικά.

Σοσιαλιστικὰ μπλοῦ τζήνς

«Η ΔΥΤΙΚΗ μόδα ἐξοντώνει τὴν προσωπικότητα καὶ ὁδηγεῖ στὴν κατάπτωση» εἶχε μεταδώσει πρὶν κάμ πόσα χρόνια ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῆς Πράγας. Τὰ ἴδια περίπου ἔλεγαν καὶ οἱ ὑπόλοιποι σταθμοί. Ὅλοι ἔβαλαν κατὰ τῶν ἀμερικάνικων μπλοῦ τζήνς.

Ἀλλὰ οἱ νέοι τῶν ἀνατολικῶν χωρῶν ἔχουν διαφορετικὴ γνώμη. Κι' ἔτσι ἐφέτος ἡ κρατικὴ βιομηχανία τῆς Οὐγγαρίας ἄρχισε οὔτε λίγο, οὔτε πολὺ νὰ παράγει «αὐθεντικὰ» ἀμερικάνικα μπλοὺ τζήνς Καὶ οἱ κοπέλλες τῆς Βουδαπέστης βιάστηκαν νὰ τὰ φορέσουν.

ΤΑ ἐπίσημα στοιχεῖα τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας, παρουσιάζουν συνεχῆ μείωση τῶν ἐπιβατῶν ποὺ διακινοῦνται μὲ τὰ ἀστικὰ καὶ ὑπεραστικὰ λεωφορεῖα καὶ τρόλλεϋ τόσο στὴν πρωτεύουσα, ὅσο καὶ στὴν ἐπαρχία.

Κύριον μάθημα!...

ΑΥΤΟ πλέον ἀποτελεῖ ἕνα σημαντικὸ βῆμα... προόδου γιὰ τὰ σουηδικὰ σχολεῖα:

Μὲ τελευταία τους ἀπόφαση, οἱ μαθητικοὶ Σύλλογοι μιᾶς περιοχῆς ποὺ φημίζεται γιὰ τὴν προοδευτικότητά της, ζήτησαν νὰ διορισθοῦν γιὰ τὸ 1978 καθηγήτριες τοῦ σέξ καὶ γιὰ τὰ παρθεναγωγεῖα.

Σὲ ὑπόμνημά τους τονίζουν ὅτι δεδομένου ὅτι τώρα ἀπὸ 14 χρονῶν τὰ κορίτσια ζοῦνε τὴ «ζωή» τους οἱ μαθητικοὶ Σύλλογοι προτείνουν ὅπως τὸ μάθημα τοῦ σέξ, θεωρεῖται ἀπὸ τὰ κύρια μαθήματα, «ἀφοῦ ἀφορᾶ, ἕνα παράγοντα εὐτυχίας τοῦ ἀνθρώπου...».

Ο ΚΟΥΡΤ ΓΙΟΥΓΚΕΝΣ, ὁ 62χρονος Γερμανὸς ἠθοποιός, παντρεύεται γιὰ πέμπτη φορά. Μέλλουσα σύζυγός του εἶναι ἡ 30χρονη Γερμανίδα Μάρτζυ Σμίτς.

Η Μάρτζυ εἶναι μαννεκὲν καὶ ἤδη ἔχει ἀπὸ τὸν προηγούμενο γάμο της, μία κόρη ἕξη χρόνων.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ
ΑΓΟΡΑΙ·ΠΩΛΗΣΕΙΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 66 • ΤΗΛ. 73-365

«Η ΗΜΕΡΑ»

ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

Ἔκτακτα μέτρα λαμβάνονται τώρα καὶ εἰς τὰς Πάτρας

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ διευθυντὴς κ. Καζάκος ἀνακοινοῖ: Εἰς περίπτωσιν συναγερμοῦ ὅστις ἤθελε δοθῇ διὰ σειρήνων, κωδωνοκρουσιῶν ἢ καὶ ἀθρόων πυροβολισμῶν, 1. Θὰ ἀπαγορευθῇ πᾶσα κυκλοφορία πεζῶν καὶ τροχοφόρων. 2. Τυχὸν πυροβολισμὸς ἐξ οἰκίας, θὰ ἔχει ὡς ἄμεσον συνέπειαν τὴν ἀνατίναξιν καὶ καταστροφὴν τῆς οἰκίας. 3. Πᾶς κυκλοφορῶν μετὰ τὸν συναγερμὸν καὶ οἱ ὀπωσδήποτε ἐμφανιζόμενοι εἰς τὰ παράθυρα, θύρας κ.λ.π. θὰ πυροβολοῦνται. 4. Τὰ ὀχήματα θὰ παραμένουν ἐπὶ τόπου, οἱ δὲ πεζοὶ θὰ καταφεύγουν εἰς τοὺς πλησιέστερον ἐστεγασμένους χώρους.

Ὁ Ἐλ. Βενιζέλος

ΕΠΙ ΤΗ δωδεκάτει ἐπετείῳ ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, δημοσιεύονται εἰς τὴν «Σημερινὴν» ἄρθρον τοῦ τέως πρωθυπουργοῦ κ. Ἐμμ. Τσουδεροῦ καθὼς καὶ βιογραφικαὶ σημειώσεις τοῦ κ. Τάκη Πετροπούλου.

Αἱ ψευδεῖς εἰδήσεις

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Σοφούλης ἐξέφρασε τὴν λύπην του, διότι ὁ τύπος ἀναγράφει περὶ συγκεντρώσεως ξένων ταξιαρχιῶν ἐκ 30.000 ἀνδρῶν, εἰς τὰ σύνορα, προσθέσας ὅτι τοιαῦται εἰδήσεις ἔχουν ἐπιβλαβῆ ἀντίκτυπον.

Μόνον μία μερίδα!

ΚΑΤΟΠΙΝ ἀγορανομικῆς διατάξεως, ὁρίζεται ὅτι οἱ ἑστιαζόμενοι εἰς ἑστιατόρια κ.λ.π., δικαιοῦνται νὰ καταναλίσκουν μίαν μόνον μερίδα κυρίου φαγητοῦ (κρέατος) καὶ μίαν βοηθητικοῦ (σουπῶν).

Ἀθλητικά

Η ΟΜΑΣ Μπάσκετ τῆς ΠΓΕ, ἐνίκησε τὴν ὁμάδα τοῦ ναυλοχοῦντος Ἀμερικανικοῦ καταδρομικοῦ «Ρόμπερτ» μὲ 43—36.

"AQUARIUS"
ΚΩΣΤΑΣ ΣΠ. ΓΙΑΝΝΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΙΔΗ ΥΓΙΕΙΝΗΣ — ΠΛΑΚΑΚΙΑ — ΑΞΕΣΟΥΑΡ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ — ΕΛΛΗΝΙΚΑ
Ο,ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΣΘΕ ΓΙΑ ΕΝΑ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΣΠΙΤΙ ΘΑ ΤΟ ΒΡΗΤΕ ΣΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ ΜΑΣ ΦΙΛΟΠΟΙΜΕΝΟΣ 30, – Τηλ. 273-242
ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΜΑΣ

ΣΥΝΕΡΓΕΙΟΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
DAIHATSU
ΜΑΚΗΣ ΣΥΡΙΟΠΟΥΛΟΣ
ΝΟΡΜΑΝ 57 — ΤΗΛ.: 422-541, 421-443
ΠΑΤΡΑΙ
Διαθέτομε καὶ ἀνταλλακτικά
DAIHATSU

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Ἡ Φαλκονέρα (τῶν πλασιὲ τοῦ θανάτου)

Ὑπὸ ΓΕΡΑΣ. ΤΟΦΑΛΟΥ

Μπορεῖ τὸ θέμα γιὰ τὴ συναδέλφωση τῶν λαῶν νάτσαν ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀκρογωνιαίους λίθους τῆς «τελικῆς Πράξης» τοῦ Ἑλσίνσκι, ποὺ ὑπογράφτηκε πανηγυρικά, τὸν Αὔγουστο τοῦ 1975, ἀπὸ Δυτικοὺς καὶ Ἀνατολικούς. Μπορεῖ ἡ «προμάμμη» τῶν σχετικῶν διακηρύξεων — ἡ ἀγγλικὴ «Μάγκνα Κάρτα» τοῦ 1215— νὰ σκιαγράφησε τὸ «ἀπαραβίαστο τῶν ἐλευθέρων πολιτῶν» καὶ ἡ ἀμερικανικὴ καὶ γαλλικὴ «Διακήρυξη τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων» (1776 καὶ 1789) νὰ καταξίωναν πανηγυρικὰ τὴν ἄρνηση τοῦ δεσποτισμοῦ καὶ τὴν ἀνάγκη κατοχύρωσης τῆς ἐλευθερίας ἀπέναντι τοῦ οἱουδήποτε κυρίαρχου, ἀπέναντι, δηλαδή, τοῦ ὁποιουδήποτε «προστάτη». Μπορεῖ... ἀλλὰ ὅταν αὐτοὶ ποὺ διαχειρίζονται τὶς τύχες τοῦ κόσμου ὑποστηρίζουν ἀπατηλὲς συμφωνίες... «ἐν ὀνόματι, τάχα, τῶν καλῶν τους ὑπηρεσιῶν»... ποὺ οἱ ἴδιοι ἀπό, πρὶν ἔχουν ξεσκίσει... Ὅταν ἡ τραγωδία τῶν (μικρῶν) λαῶν συνεχίζεται καὶ τ' ἀνθρώπινα δικαιώματα ποδοπατιοῦνται, ἀκριβῶς καὶ προπάντων, ἀπὸ κεῖνους ποὺ τὰ διατυμπανίζουν. Τότε, ἀσφαλῶς, οἱ «προστάτες» αὐτοὶ δὲν εἶναι μόνο ἔνοχοι ὑποκρισίας ἀλλὰ καὶ ἀπάτης ἀπέναντι στὴ πολύπαθη καὶ πολύπλαγκτη παγκόσμια κοινότητα. Τότε, τὰ δικτατορικὰ καὶ αἱμοσταγῆ καθεστῶτα ὅπως τῆς Χιλῆς, τῆς Ἀργεντινῆς ἢ τῆς Λιβύης δὲν ἔχουν νὰ ζηλέψουν τίποτε ἀπὸ τοὺς «προστατευόμενους» —ὅπως ἐμᾶς— ποὺ ἀνήκουν, τάχα, στὴν ἄλλη «ἐλεύθερη» ὄχθη.

«Νὰ διορθωθοῦν ἢ νὰ διαλυθοῦν» κραύγαζε τὸ ἀγαναχτισμένο ἀγγλικὸ πλῆθος, καθὼς διαβήλωνε τὸ 1893 τὴν ἀντίθεσή του ἐναντίον τῆς βουλῆς τῶν Λόρδων γιὰ τὶς «διασκέψεις εἰρήνης» ποὺ μὲ φουσκωμένα λόγια καὶ ἔωλες «διακηρύξεις» προσποιοῦσαν νὰ ὑποκλέψουν τὴ συγκατάθεση τοῦ λαοῦ. Τὸ ἴδιο καὶ σήμερα, κραυγαλέα εἶναι τὰ προβαλλόμενα καὶ ἐπιδιωκόμενα τῆς ἀμερικανικῆς ὑποκρισίας, ποὺ ἀποβλέπουν στὸ νὰ ἀναγκάσουν τοὺς «μικροὺς» νὰ ἀποδεχθοῦν καὶ νὰ προσκυνήσουν τὸ ἀμερικανικὸ εἴδωλο.

Ἔχουν ξεχάσει, φαίνεται, τὰ ὅσα ὁ δικός τους, Ἀμερικανὸς Πρόεδρος — ὁ Τόμας Τζέφερσον διακήρυττε τὸ 1776: «...δικαιώματα ἔμφυτα καὶ ἀναπαλλοτρίωτα... ἡ διασφάλιση τῆς ζωῆς καὶ ἡ ἐλευθερία...». Ἀλλὰ γιὰ ποιὰ δικαιώματα λέμε, ὅταν τὰ ἀτέλειωτα σούρτα — φέρτε τῆς ἀμερικανικῆς διπλωματίας ὑποχρεώνουν τοὺς ἀντίδικους νὰ ἀποδέχονται τὶς «δικές» τους λύσεις; Ποιὰ δικαιώματα ὅταν οἱ οἰκονομικὰ ἰσχυροὶ καταπιέζουν, μὲ ὕπουλες φόρμουλες (καὶ πάντα νόμιμα) τοὺς ἀδύναμους ὅσπου ν' ἀποδεχθοῦν τὴν ὑποτέλειά τους;

Η νίκη τῶν Δημοκρατιῶν μὲ τὸ τέλος τοῦ Β΄ παγκόσμιου πολέμου ὑπαγόρευσε τὴν «Οἰκουμενικὴ Διακήρυξη» τοῦ Ο.Η.Ε., (1948) ποὺ διατύπωνε ἐπισημότατα τὸν κώδικα τῶν σεβαστῶν ἀξιῶν ὅλων τῶν λαῶν. Τὸ κείμενο αὐτὸ ὑπογράφτηκκε τόσο ἀπὸ τὶς «ἀστικὲς» δημοκρατίες, ὅσο καὶ ἀπὸ τὶς «λαϊκές»: Ποῦ βρίσκεται, σήμερα, ἡ πρακτικὴ ἐφαρμογή του καὶ πόσο τίμησαν τὶς ὑπογραφές τους οἱ μεγάλοι συντάχτες του; Προχθὲς ἀκόμα, ὁ Νέστορας τοῦ ΝΑΤΟ — Ἀμερικανὸς στρατηγὸς Χαίηγκ —ἔφη ὅτι:

«Τὸ πᾶν γιὰ τοὺς λαοὺς εἶναι τὰ ὅπλα.... κι' ὅτι ὅλα τ' ἄλλα —τὰ ἐσωτερικὰ καὶ οἰκονομικὰ προβλήματα κάθε χώρας — ἔρχονται σὲ δεύτερη μοίρα...». Ἀλλά, ἂν εἶναι ἔτσι, τότε τὶ λόγο εἶχε ἡ εἰρηνικὴ συνάντηση τοῦ Μοντραί, ὅταν πίσω ἀπὸ τὶς προθέσεις καὶ τὶς διαθέσεις τῶν δύο χωρῶν κρύβεται ἡ ὠμὴ ἀπληστία τῶν πλασιέ τοῦ θανάτου, ποὺ δὲν τοὺς ἐνδιαφέρει, βέβαια, ἡ εἰρήνευση στὴν περιοχὴ ἀλλὰ ἡ αἱμοδότηση τοῦ τέρατος τῶν ἐξαντλητικῶν ἐξοπλισμῶν, ὥστε, νὰ μποροῦν νὰ συνεχίζουν τὴν ἀπορρόφηση τοῦ αἵματος τῶν οἰκονομικὰ καὶ δογματικὰ ὑποτελῶν τους; Σίγουρα, στὸν αἰώνα μας, συντελεῖται μιὰ παγκόσμια ἀφύπνιση ποὺ μεταμορφώνει τὸν κόσμο ἀπὸ παθητικὸ σὲ δυναμικό, μὲ ἀποτέλεσμα τὴ δημιουργία μιᾶς νέας πραγματικότητας στὶς σχέσεις τῆς παγκόσμιας κοινωνίας. Ἀκριβῶς, αὐτὴ τὴν «ἀφύπνιση» προσπαθοῦν νὰ προλάβουν οἱ «Μεγάλοι», πρὶν ἡ ἔκρηξη ἀνατρέψει τὸ στάτους—κβὸ πού, μὲ κοινὴ συμπαιγνία, ἔχουν ἐπιβάλλει στοὺς «ὑπηκόους» τους.

Καὶ ἐπειδὴ τώρα τὸ σύστημα τῆς ἀτλαντικῆς σύνδεσης ἀποδείχτηκε ἀποτυχημένο γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση αὐτῆς τῆς ἀφύπνισης προσπαθοῦν νὰ βροῦν καινούργια ξόρκια καὶ καινούργιες μεθόδους γιὰ ν' ἀνατρέψουν καὶ νὰ ἀποπροσανατολίσουν τοὺς πόθους τῶν λαῶν γιὰ εἰρήνη καὶ συνεργασία. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἀμερικάνικη διπλωματία, ἀπὸ τὴν ἀρχή, δὲν εἶδε μὲ καλὸ μάτι... τὴ συνάντηση τοῦ Μοντραὶ ποὺ θὰ ἐπέτρεπε στοὺς «ἀμφισβητίες» νὰ ἔχουν διαφορετικὴ γνώμη ἀπὸ τὴ δική της «γνώμη».

Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἀμερικανικὴ ξυνωρίδα γιὰ νὰ «βοηθήσει» στὶς διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῶν δύο Πρωθυπουργῶν, ἔσπευσε... πρὶν καλά—καλὰ τελειώσει ἡ διάσκεψη νὰ ὑψώσει, καὶ πάλι, νέους κυματοθραύστες, πότε χαϊδεύοντας καὶ πότε ἀπειλώντας τοὺς δύο λαοὺς μὲ ὅσα μποροῦσε ἀσυνείδητα τερτίπια. Στὴν οὐσία ἡ μεγάλη ἀμερικανικὴ δημοκρατία πότε Εὐαγγελίζοντας τ' ἀνθρώπινα δικαιώματα, καὶ πότε εὐλογώντας τοὺς ληστρικοὺς Ἀττίλες, δὲν κάνει τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ τορπιλλίζει κάθε προσπάθεια εἰρήνευσης τῆς περιοχῆς γιὰ δικό της θέβαια, ὄφελος... Μὲ τὸ «σύστημα» τοῦτο προπαρασκευάζει τὴ «φαλκονέρα» τῶν διαπραγματεύσεων, χτυπώντας μιὰ στὸ καρφὶ καὶ μιὰ στὸ πέταλο καὶ ἐναλλάσσει τὸν κυνισμὸ Νίξον μὲ τὸν φαρισαϊσμὸ τῆς σημερινῆς κυβέρνησής της ποὺ καὶ οἱ δυὸ ἐκφράζουν πιστὰ τὸ «ἦθος» τῆς ἀμερικανικῆς ἠθικῆς. Ἔτσι ἡ μεγάλη μας! σύμμαχος, ἀπὸ τὴ μιὰ διατρανώνει τὸ σεβασμό της... πρὸς τὴν ἀρχὴ τῆς μὴ ἐπεμβάσεως στὰ ἐσωτερικά μας, κι' ἀπ' τὴν ἄλλη υἱοθετεῖ τοὺς τουρκικοὺς σωβινιστικοὺς ἐπεκτατισμοὺς στὴ Κύπρο καὶ τὸ Αἰγαῖο πιέζοντας τὴ χώρα μας νὰ κάνει μονομερεῖς ὑποχωρήσεις καὶ ἀκριβῶς ἐπάνω στὰ δικά της ἀποκλειστικὰ καὶ διεθνῶς ἀνεγνωρισμένα δικαιώματα.

Βέβαια, μὲ τὴν συνάντηση τῶν δύο πρωθυπουργῶν, ξεκαθάρισαν ἐπιτέλους, μερικὰ πράγματα. Καὶ ἀκριβῶς αὐτὸ τὸ «ξεκαθάρισμα» φοβᾶται ἡ Οὐάσιγκτων.

Ἐναπομένει, λοιπόν, ἡ πρώτη αὐτὴ «εἰλικρινής» ἐπαφὴ νὰ δοῦμε ἂν θὰ προχωρήσει σὲ βάθος. Γιατὶ ἂν προχωρήσει, μπορεῖ κάποτε νὰ ἀποκαλυφθεῖ ὁ ρόλος τῶν Ἀμερικανῶν Μεττερνίχων ποὺ τόσο κόπτονται γιὰ τὶς «ἐθνικὲς μας ὠφέλειες»...

Ἂς ἐλπίσουμε, λοιπόν, ὅτι ὅπως οἱ λαοὶ ἔτσι καὶ οἱ ἡγήτορες τῶν δύο γειτονικῶν χωρῶν ἔχουν καταλάβει πλέον τὸ ρόλο, τῶν «Ἰάγων» κι' ὅτι θ' ἀποποιηθοῦν ὁριστικὰ καὶ ἀμετάκλητα, τὴν προσφορὰ τῶν «καλῶν τους ὑπηρεσιῶν» γιὰ νὰ μὴν ἐξακολουθοῦμε νὰ γινόμαστε θύματα τῆς ἀμερικανικῆς ὑποστήριξης (Φαλκονέρας).

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΤΟΦΑΛΟΣ

Θ.Σ
ΦΩΤΟΤΣΙΓΚΟΓΡΑΦΕΙΟ
κλισσε παντος τυπου σε τιμη γνωριμιας
ΠΑΤΡΑΙ
τηλ. 223.296
αγ. ανδρεου 55 (εντος στοας)
Θ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΠΑΧΘΕΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ

Ο Ἄλντο Μόρο φίλος τῆς Ἑλλάδος

ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΤΟΣ

ΡΩΜΗ. ('Ιδ. Ὑπ.). Ἐκεῖνο ποὺ περισσότερο τρομάζει τοὺς Ἰταλοὺς ἀπὸ τὴν ἐγκληματικὴ ἐνέργεια τῶν «Ἐρυθρῶν Ταξιαρχιῶν» εἶναι τὸ ξαφνικὸ ἅλμα ποὺ ἔκαναν οἱ τρομοκράτες ἀπὸ τοὺς δικαστές, τοὺς δημοσιογράφους, καὶ τοὺς ἀνώτερους ὑπαλλήλους τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων ποὺ ἦταν μέχρι τώρα τὰ συνηθισμένα θύματά τους, στὴν «καρδιὰ» τοῦ Κράτους.

Γιατὶ ὁ Ἄλντο Μόρο, ὁ πρόεδρος τοῦ μεγαλύτερου κόμματος τῆς Ἰταλίας, ποὺ ἐπὶ τριάντα χρόνια κυβερνᾶ αὐτὴ τὴ χώρα, εἶναι σήμερα κατὰ γενικὴ παραδοχὴ ἡ μεγαλύτερη πολιτικὴ φυσιογνωμία τῆς Ἰταλίας. Θεωρεῖται ὁ πιὸ πιθανὸς ὑποψήφιος γιὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

Γεννημένος πρὶν 61 χρόνια στὸ Μπάρι τῆς Ἀπουλίας, ἀπέναντι, ἀπὸ τὶς ἑλληνικὲς ἀκτές, καθηγητὴς νομικῆς, βουλευτὴς τοῦ κόμματος τῶν Χριστιανοδημοκρατῶν, ἐπανειλημμένα χρημάτισε πρωθυπουργός καὶ ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν στὶς μεταπολεμικὲς Ἰταλικὲς κυβερνήσεις καὶ μάλιστα στὶς πιὸ δύσκολες αὐτῆς τῆς χώρας.

Μειλίχιος, συνετὸς πολιτικὸς καὶ ἀκραιφνὴς δημοκράτης, ὁ Μόρο θεωρεῖται ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους πολιτικοὺς ἄνδρες τῆς Δυτ. Εὐρώπης.

Κατόρθωσε πάντοτε νὰ κρατήσει ἑνωμένο τὸ κόμμα του, ἀκόμη καὶ στὶς δυσκολότερες στιγμὲς ὅταν ἡ διάσπαση τῶν Χριστιανοδημοκρατῶν ἐθεωρεῖτο ἀναπόφευκτη καὶ συνέβαλε πάντοτε, ὅπως καὶ σ' αὐτὴν τὴν κρίση τῶν δύ